

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 23. Tractatus S. Irenæi contra Hæreticos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

Baptismum nostrum non adhibebant propter illa S. Joannis verba: ipse vos baptizabit in Spiritu, & igne; nullum alium esse infernum quam hunc Mundum, nullamque aliam esse resurrectionem, quam generationem ordinariam docebant. Eadem tempestate vixit Antiochiæ Lucianus Samosatenus, cui cum Religio Christiana, fabulæ, & superstitiones Ethnorum, & Philosophorum sententiæ pari in pretio essent, omnia risu explodebat.

Sæculum II.
A. C. 180.

Matth. 3. 11.

§. XXII.

Versio Theodotionis.

Primis Imperatoris Commodi annis nova versio Scripturarum veteris Testamenti auctore Theodotione Ephesino in lucem prodiit. Is Tatiani Discipulus, deinde Marcionita, tandem Judæus fuit, & tunc Scripturam ex Hebraico in Græcum traducere aggressus est. Fuit hæc versio tertia numero, nec eam, quamvis ab Apostata profectam, Ecclesia contempsit, sed maxime pro libro Danielis usui erat. S. Irenæus de hac Theodotionis versione in suo de Hæresibus tractatu mentionem facit, quem sub idem tempus Eleutherio S. Pontifice scripsit.

Epiph. de mens. & pond. n. 17.
Iren. 3. c. 34.
Ex ill. Euf. V. c. 8.
Hier. pref. in Dan. init.
Iren. lib. III. c. 24.
Euf. V. c. 8.
Chron. Alex.

§. XXIII.

Tractatus S. Irenæi contra Hæreses.

In sui Tractatus ingressu S. Irenæus ait:
Ne quæso! a nobis, qui cum Celtis habitabimus

Rr 2

bita-

Sæculum II. *bitamus, & sæpe lingua barbarorum uti-*
 A. C. 180. *mur, eloquentiæ artem, quam non didici-*

mus, nec dictionis vim, aut verborum or-
natum expectes; sed in charitate excipe,
quæ tibi in charitate, simplicitate, & ve-
ritate scribimus, & quæ facile, cum inge-
nii capacitate nos vincas, augere poteris,
& perpolire. Nomen illius, cui S. Ire-
næus hoc opus inscribit, nos quidem la-
tet, vix tamen dubitandi locus est, quin
fuerit Episcopus, si ad modum, quo ipsum
alloquitur, attendatur, nempe virum,
cui alios instruere, & docere incumbit.
Lugdunum, cujus urbis Episcopus erat
Irenæus, tunc Galliæ Celticæ caput fuit,
& lingua barbara, qua sæpius S. Irenæus
utebatur, erat Gallica, aut etiam latina,
quam Græci inter barbaras habebant,
ipsius vero utpote ex Asia advenæ lingua
Patria erat græca. Græce etenim hoc
opus, de quo agimus, scripsit, cujus ope-
ris nihil amplius nobis superest, quam
antiqua versio latina cum quibusdam ori-
ginalis manuscripti fragmentis; dividi-
tur autem in quinque libros. Primus
continet Doctrinæ Valentinianorum ex-
positionem, cujus totum ordinem expli-
cat; in fine seriem omnium hæretico-
 Lib. I. c. 20. *rum, qui a temporibus Simonis Magi*
 21. *&c. usque ad Tatianum innotuerant, enu-*
merat.

In libro secundo ad refellendas hæreses accingitur. Cum hæretici maxime suos errores in Parabolis Evangelii fundarent, illas pro arbitrio explicantes, principia pro intellectu Scripturæ ponit; nimirum ante omnia illis revelationibus inconcussæ inhærendum, quæ nobis in Scriptura clare, & verbis propriis proponuntur, qualis illa est, unum esse Deum, & rerum omnium Creatorem; deinde his ipsis textibus claris, & certis utendum, ad eos, qui obscuriores sunt, explicandos; cum interim hæretici obscura per obscuriora tentarent explicare; inepta, & absurda esse arcana, quæ ipsi in numeris, & in characteribus Græcis eos exprimentibus, invenire se jactarent, eo quod tales relationes essent arbitrariæ. Concedit quidem, Deum nihil temere agere, eorumque omnium, quæ in Scriptura legimus, altissimas esse rationes; negat vero, datum esse hominibus, ut omnia penetrent, nec regulam fidei formandam ex numeris, sed numeros juxta regulam fidei explicandos, & curiosæ sciendi cupiditati ponendos esse limites. *Math. 10. 30.* Jesus Christus dixit, capillos capitis nostri esse numeratos, an ideo in eorum numerum inquirendum est, vel in causas, propter quas capitis unius capilli multitudine sua alterius numerum multis millibus superent? commentitia mysteria, si cui vacet

Sæculum II.
A. C. 180.

Sæculum II. caret indagare, etiam sub numero stellarum, aut arenæ maris inveniri posse.
A. C. 180.

§. XXIV.

Miracula, & Prophetiæ.

Vanis Hæreticorum præstigiis vera miracula tunc temporis adhuc in Ecclesia frequentia opponit. *Nequeunt hæretici, inquit: vel cæcis visum, vel surdis auditum reddere, vel Dæmones ejicere nisi forte a se ipsis immixtos, multo minus mortuos suscitare, quod fecit Dominus, & Apostoli ejus; sæpe etiam inter Fideles contigit, ut, cum exigente necessitate tota cujusdam loci Ecclesia multis jeuniis, & precibus id a Deo postulaverint, anima defuncti in corpus ejus fuerit reversa, & vita hominis desiderio Sanctorum fuerit concessa; quantum abest, ut talia hæretici faciant, cum ne quidem mortui excitationem possibilem esse asserant, suamque affectatam veritatis cognitionem veram resurrectionem vocent. Addit; in Ecclesia hæc miraculorum beneficia non solum gratis conferri, sed sæpe etiam Sanctos illis ipsis, quibus corporis sanitatem dedissent, elemosinam imperitari. Tum loquens de hæreticis, ait:*

Conficta eorum miracula nullam generi humano utilitatem præstant; parvulos convocant, & eorum oculos decipientes phantasmata ostendunt, quæ mox iterum dispa-